

بسمه تعالی

صورجلسه مورخ ۱۳۹۹/۴/۱۸ شورای عالی مالیاتی

در اجرای بند ۳ ماده ۲۵۵ قانون مالیاتهای مستقیم

نامه شماره ۴۸۱۴/۲۰۰/ص مورخ ۱۳۹۹/۴/۴ رییس کل محترم سازمان امور مالیاتی کشور در خصوص اختلاف شرکت ملی نفت ایران و سازمان امور مالیاتی در رابطه با نحوه محاسبه عوارض آلاینده‌گی موضوع تبصره (۱) ماده (۳۸) قانون مالیات بر ارزش افزوده برای سالهای ۱۳۹۳ لغایت ۱۳۹۸ با توجه به بند «ز» تبصره (۲) قانون بودجه سال ۱۳۹۳ و بند «و» ماده (۱) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) مصوب ۱۳۹۳/۱۲/۰۴ حسب ارجاع وزیر محترم امور اقتصادی و دارایی موضوع نامه شماره ۲/۴۶۶۸۸ مورخ ۱۳۹۹/۴/۱۰ مدیر کل محترم دفتر وزارتی، در اجرای بند (۳) ماده ۲۵۵ قانون مالیاتهای مستقیم در جلسه شورای عالی مالیاتی مطرح گردید.

شرح ابهام:

طبق نظر سازمان امور مالیاتی کشور بشرح بند یک نامه صدرالاشاره، مبنای قیمت فروش برای محاسبه عوارض آلاینده‌گی موضوع تبصره (۱) ماده (۳۸) قانون مالیات بر ارزش افزوده، قیمت فروش فرآورده به مصرف‌کننده نهایی در داخل کشور است و بر اساس نظر وزارت نفت بشرح بند (۲) نامه صدرالاشاره، شرکت‌هایی تولیدکننده نفت و گاز که در حلقه‌های ما قبل از تولید و فروش فرآورده های نفتی و گاز به مصرف‌کننده نهایی می‌باشند و صرفاً به موجب قانون و مقررات ذیربط با دریافت جبران هزینه (کارمزد خدمات) اقدام به تولید و استخراج نفت خام و گاز طبیعی می‌نمایند، کماکان از مآخذ جبران هزینه (کارمزد خدمات) در صورت اعلام سازمان حفاظت محیط زیست مشمول محاسبه عوارض آلاینده‌گی خواهند بود.

اظهاری نظر شورای عالی مالیاتی:

با توجه به ابهام مطرح شده در نامه صدرالاشاره، شورای عالی مالیاتی در اجرای بند ۳ ماده ۲۵۵ قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۶۶ و اصلاحات بعدی آن پس از بررسی های لازم و شور و تبادل نظر در خصوص موضوع مطروحه به شرح زیر اعلام نظر می نماید:

نظر اکثریت:

طبق تبصره ۱ ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده، واحدهای تولیدی آلاینده محیط زیست که استانداردها و ضوابط حفاظت از محیط زیست را رعایت نمی‌نمایند، طبق تشخیص و اعلام سازمان حفاظت محیط زیست (تا پانزدهم اسفند ماه هر سال برای اجراء در سال بعد)، همچنین پالایشگاههای نفت و واحدهای پتروشیمی، علاوه بر مالیات و عوارض متعلق موضوع این قانون، مشمول پرداخت یک درصد (۱٪) از قیمت فروش به عنوان عوارض آلاینده‌گی می‌باشند.

طبق قسمت اخیر بند (ز) تبصره (۲) قانون بودجه سال ۱۳۹۳ و بند (و) ماده (۱) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲)، مبنای قیمت فروش برای محاسبه عوارض آلاینده‌گی موضوع تبصره (۱) ماده (۳۸) قانون مالیات بر ارزش افزوده، قیمت فروش فرآورده به مصرف‌کننده نهایی در داخل کشور تعیین گردیده است.

همانطور که در احکام قانونی اخیر الذکر تصریح گردیده است مبنای محاسبه عوارض آلایندگی موضوع تبصره (۱) ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده قیمت فروش فرآورده به مصرف کننده نهایی در داخل کشور می باشد و در مواردی که کالای تولیدی قابل عرضه به مصرف کننده نهایی نباشد تعیین مبنای محاسبه عوارض مشخص نشده است. در این ارتباط هیات محترم وزیران طی بند (۵) ماده (۲) آیین نامه اجرایی بند (الف) تبصره (۱۴) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۹۹ کل کشور موضوع مصوبه شماره ۲۷۲۶۱/ت/۵۷۷۰۰ هـ مورخ ۱۳۹۹/۳/۱۹، مآخذ محاسبه عوارض آلایندگی مذکور را برای شرکت های تولید نفت و گاز براساس ارزش فروش خدمات (کارمزد) اعلام نموده است.

بنابراین با توجه به اینکه قانون مربوط به عوارض آلایندگی موضوع تبصره (۱) ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده از سال ۱۳۹۴ بر اساس ماده (۱) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) بوده و تغییری نداشته و هیات محترم وزیران نیز برای سال ۱۳۹۹ در استمرار حاکمیت قانون مذکور مآخذ محاسبه عوارض آلایندگی را برای شرکت های تولید نفت و گاز براساس ارزش فروش خدمات (کارمزد) اعلام نموده است می توان با اتخاذ ملاک از مصوبه یاد شده و تا مادامیکه این مصوبه اصلاح یا مورد ایراد مراجع ذی صلاح قانونی واقع نشده است برای سنوات قبل (۱۳۹۸-۱۳۹۳) نیز بر این مبنا عمل نمود.

محمد تقی پاکدامن محمد رضا شایان پور سعید آسترکی عباس خیرخواه امیراله عابدی حسین بنی صفار
رضا امیدی احمد جلیلیان غلامحسین کشاورز محمد حسن زارع حسن بابایی عباس بی نیاز
حمید تهذیبی رضا سلطانی سید رضا صادق زاده محمد رضا سالار فرد سید کاظم ختمی

نظر اقلیت :

همانطور که در قسمت اخیر بند (ز) تبصره (۲) قانون بودجه سال ۱۳۹۳ و بند (و) ماده (۱) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) تصریح گردیده است مبنای محاسبه عوارض آلایندگی موضوع تبصره (۱) ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده از سال ۱۳۹۳ قیمت فروش فرآورده به مصرف کننده نهایی در داخل کشور می باشد و در مواردی که کالای تولیدی قابل عرضه به مصرف کننده نهایی نباشد تعیین مبنای محاسبه عوارض مشخص نشده است. لذا با توجه به مراتب فوق، تعیین مآخذ محاسبه عوارض یاد شده در مواردی که کالای تولیدی قابل عرضه به مصرف کننده نهایی نباشد، مستلزم اخذ استفساریه از مجلس شورای اسلامی می باشد.

سید ناصر ابراهیمی عباس ورزیده علی اصغر تراب احمدی یعقوب مزرعه لی سید امیر حسین سید صالحی

سال "جهش تولید"

باسمه تعالی

جناب آقای تهرانی

مدیر کل محترم دفتر وزارتی

سلام علیکم

احتراماً، بازگشت به نامه شماره ۲/۴۶۶۸۸ مورخ ۱۳۹۹/۴/۱۰ منضم به تصویر نامه شماره ۲۰۰/۴۸۱۴/ص مورخ ۱۳۹۹/۴/۴ سازمان امور مالیاتی کشور در رابطه با نحوه محاسبه عوارض آلاینده‌گی موضوع تبصره (۱) ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده، به پیوست صورتجلسه شماره ۵-۲۰۱ مورخ ۱۳۹۹/۴/۲۴ شورای عالی مالیاتی در اجرای بند ۳ ماده ۲۵۵ قانون مالیاتهای مستقیم برای استحضار وزیر محترم امور اقتصادی و دارایی ارسال می گردد.

محمد تقی پاکدامن
رئیس شورای عالی مالیاتی

شماره: ۲ / ۵۷۴۹۷

تاریخ: ۱۳۹۹/۰۴/۲۹

موضوع: ...

جمهوری اسلامی ایران

وزارت امور اقتصادی و دارایی

دفتر ثبت

بررسی

جناب آقای دکتر پارسا

معاون محترم وزیر و رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور

سلام

نامه شماره ۲۰۱/۷۶/ص مورخ ۹۹/۴/۲۴ رئیس محترم شورای عالی مالیاتی به همراه ضمیمه آن (تصاویر پیوست) درخصوص «نحوه محاسبه عوارض آلاینده‌گی موضوع تبصره (۱) ماده ۳۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده» به استحضار مقام محترم وزارت رسید، پی‌نوشت فرمودند:

به نام خدا

جناب آقای دکتر پارسا

باسلام، لطفاً براساس نظر شورای عالی مالیاتی اقدام شود. / (درج)

امیر قی نهرانی

مدیر کل دفتر وزارتی

رونوشت:

گروه نظارت و پیگیری.

دفتر وزارتی برای اطلاع (برادی).

دفترخانه: سازمان امور مالیاتی کشور

شماره نامه: ۶۱۱۴ / ۲۰۰ و

تاریخ: ۱۳۹۹/۰۴/۲۹

تلفن: ۳۱۲۵۱ کد پستی: ۱۱۳۱۳۳۳۳

www.dft.gov.ir